

HILSNINGSTALE FRA STATSMINISTEREN PÅ FRAMFYLKINGENS
LANDSMØTE 21. OKTOBER 1977

Det er med en stor glede jeg hilser dette landsmøtet fra Regjeringen.

Sammen med Arbeiderpartiets organisasjoner og lag, fagbevegelsen og AUF, danner Framfylkingen den fjerde vegg i det sterke byggverket som arbeiderbevegelsens demokratiske organisasjoner har dannet i Norge. Det er denne bredden og dybden i selve organisasjonen, og i de forskjellige aktiviteter som gir Arbeiderpartiet en styrke og soliditet som ingen andre politiske organisasjoner i

2 -

Norge kan vise maken til.

Arbeidet blant barn og ungdom som Framfylkingen driver er av den største betydning. Vi kan riktignok konstatere at neppe noe annet sted i verden vokser barn opp under trygge kår og med større muligheter for utfoldelse enn i vårt land. Vi kan også konstatere at vi er kommet betydelig nærmere å skape likhet i valgmuligheter når det gjelder utdanning og yrkesvalg, selv om vi ennå har mange oppgaver her.

Når det gjelder arbeidet blant barn og ungdom har vi heldigvis kunnet legge bak oss de faser av den sosiale utvikling hvor det var om å gjøre å bekjempe den rene nød.

Men selv i det moderne velferds-Norge er det viktige grunnleggende oppgaver å løse for barn og ungdom,

og Framfylkingen har ^{ennå} en lang og krevende arbeidsøkt foran seg.

De forskjellige deler av arbeiderbevegelsen har hver for seg utarbeidet sine programmer for den neste 4 års perioden. Regjeringen har lagt fra sitt langtidsprogram, for Arbeiderpartiet er det arbeidsprogrammet fra stortingsvalget som er det viktigste grunnlag. Fagkongressen vedtok et handlingsprogram for Landsorganisasjonen og AUF har sitt arbeidsprogram. Jeg har med interesse studert det utkast til handlingsprogram for Framfylkingen som dette landsmøtet skal drøfte.

Disse forskjellige handlingsprogram, langtidsprogram valgprogram, har en viktig funksjon. For det første innbyr selve programarbeidet tillitsmenn og medlemmer til grundig

å drøfte seg gjennom hvilke oppgaver som nå må løses, og i hvilken rekkefølge vi må ta dem. Derneft kan vi med utgangspunkt i vårt politiske grunnsyn finne løsninger på de samfunnsproblemer som vi nå står overfor.

Det er interessant å se hvor godt programmene til de forskjellige delene av arbeiderbevegelsen faller sammen. Koordineringen av dette programarbeidet viste seg å være en enkel oppgave. I hovedtrekkene har vi alle innenfor de ulike organisasjoner hatt de samme tanker når det gjelder dagens samfunnsproblemer.

Oppgavene foran oss er ikke å skape en sterkest mulig økonomisk vekst. Vi har etter hvert nådd fram til et så godt sosialt velferdsmessig nivå i Norge, at vi i sterkere grad kan samle oss om å gjøre et godt samfunn bedre,

eller som vi har kalt det i Regjeringens langtidsprogram, å skape et kvalitativt bedre samfunn.

Den sterke økonomiske vekst-perioden vi har hatt i flere årtier/^{har} skapt sideproblemer som vi nå må rette opp. Enkelte grupper vil gjerne falle utenfor den alminnelige sosiale og økonomiske framgangen. Derfor må vi ta et særlig løft for de svakest stilte i samfunnet.

Endelig står det fortsatt store uløste oppgaver i å skape et bedre grunnlag for demokratiet i vårt samfunn på mange områder.

Vi ønsker et samfunn bygd på samarbeid og solidaritet, ikke på en beinhard konkurranse alle mot alle. Det er kanskje på dette området Framfylkingen har sin

viktigste funksjon. Den har en overmåte viktig oppgave i å styrke disse innstillingene hos dem som vokser opp. Vi vil vanskelig kunne skape et samfunn basert på solidaritet og samarbeid hvis ikke barn og ungdom i sin oppvekst er blitt kjent med disse grunnleggende prinsipper.

Det er mange krefter i vårt samfunn som drar i retning av å skape en konkurransementalitet mellom folk. Det er ikke alltid like lett å nå fram med budskapet om solidaritet og samarbeid. Derfor er det så viktig at en politisk organisasjon som arbeider blant barn og ungdom kan understreke solidaritetskravene i det byggende samfunnsarbeid.

Framfylkingen har rike tradisjoner på dette området,

og det er gledelig å se hvordan disse oppgavene er understreket i forslaget til handlingsprogram?

Regjeringen ^{har} i sitt arbeid understreket nødvendigheten av å bringe hensynet til barn, ungdom og familien inn i vår samlede velferdspolitik. I en stortingsmelding om familienes forhold, som ble lagt fram for noen år siden, fikk vi for første gang en samlet framstilling og vurdering av disse spørsmål lagt fram for Stortinget.

Dette er blitt fulgt opp med en ny melding til Stortinget om barns oppvekstvilkår, som vil bli behandlet av Stortinget i den kommende sesjonen.

Når Regjeringen etter hvert har lagt større vekt på disse spørsmålene i sitt arbeid, betyr ikke det at

oppgavene til de organisasjonene som arbeider på disse feltene blir mindre viktige. Vi kan heller si at ved at disse spørsmål også bringes inn i Regjeringens og Stortingets arbeid åpnes det nye muligheter for Framfylkingen

til å nå fram med sine krav. Det åpner seg større muligheter til at de oppgavene man arbeider med i Framfylkingen vil kunne tas opp og føres videre av Arbeiderpartiet, Regjeringen og Stortinget, slik at de faller inn i en større sammenheng.

Det er mitt ^{og håp} ønske/at vi på denne måten har skapt en ny inspirasjon og et mer løfterikt grunnlag for Framfylkingens arbeid.

Jeg ønsker lykke til med landsmøtet og med arbeidet i tiden etterpå.